

HØGSKOLEN
I SØR-TRØNDELAG

Fagplan for videreutdanning i

Barnesykepleie

90 studiepoeng

Høgskolen i Sør-Trøndelag
Avdeling for sykepleie
2004

Godkjent avdelingsstyret AHS 29.03.00

Etableringstillatelse godkjent av høgskolestyret HiST 23.10.02

Revidert utgave godkjent i avdelingsstyret ASP 08.06.04

Revidert utgave godkjent av dekan Anne Tveit 29.06.04

Innholdsfortegnelse

1	Innledning.....	3
2	Mål	4
2.1	Mål for studiet.....	4
2.2	Handlingskompetanse.....	4
2.3	Kompetanseområder.....	5
2.4	Pasientmålgruppe	7
2.5	Overordnede mål med veiledede praksisstudier	7
3	Målgruppe og opptakskrav	9
3.1	Målgruppe.....	9
3.2	Opptakskrav	9
4	Studiekvalitet.....	10
4.1	Utdanningsplan	10
4.2	Evalueringsplan	10
4.3	Internasjonalisering	10
5	Faglig innhold og organisering av studiet	11
5.1	Oversikt over faglig innhold i studiet.....	11
5.1.1	Hovedemne 1 – Sykepleiefaglig fordypning og samfunnsvitenskapelige tema	11
5.1.2	Hovedemne 2 – Medisinske og naturvitenskapelige tema	13
5.1.3	Hovedemne 3 - Barnesykepleie – fag og yrkesutøvelse.....	14
5.2	Oversikt over hovedemner, tema og studiepoengfordeling.....	17
6	Studieform og læringsaktivitet	18
6.1	Problembaserte læringsformer	18
6.2	Læringsmappe.....	19
6.3	Praksisstudier	19
7	Vurderingsordninger	20
7.1	Tilstedeværelse.....	20
7.1.1	Studiedeltakelse i teoristudiet	20
7.1.2	Studiedeltakelse i praksisstudiet	20
7.2	Forprøver	20
7.2.1	Praktisk og skriftlig individuell forprøve i basal hjerte – lunge – redning (HLR).....	21
7.2.2	Individuell skriftlig forprøve i legemiddelregning.....	21
7.2.3	Individuell skriftlig forprøve i kreftsykepleie til barn.....	21
7.2.4	Individuell skriftlig forprøve i kunnskapsbase i tema 4.....	21
7.3	Eksamen.....	21
7.3.1	Individuell skriftlig hjemmeeksamen	21
7.3.2	Mappevurdering	22
7.3.3	Fordypningsoppgave	22
7.3.4	Praksisstudier	22
8	Litteratur/kilder	22

1 Innledning

Kravene til sykepleiernes kompetanse har økt både i dybde og bredde som en følge av den medisinske utviklingen og teknologiske nyvinninger. Nye og mer avanserte behandlingsformer til alvorlig syke har medført store sykepleiefaglige utfordringer og med det økt behov for videreutdanning i sykepleie.

Nasjonal rammeplan for videreutdanning i barnesykepleie samt forskrifter om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i barnesykepleie ble fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet i november 1999 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4.

Fagplanen er utarbeidet ut i fra en helhetlig sykepleiefaglig og pedagogisk tenkning, og skal synliggjøre sammenhengen mellom mål, innhold, studie- og arbeidsformer og de vurderingsordninger som er valgt.

Høgskolen erkjenner at den enkeltes menneskesyn påvirker verdivalg og handlinger. For at barnesykepleiere etter endt videreutdanning skal møte og ivareta det enkelte menneskets behov, ønsker utdanningen å formidle et helhetlig syn på mennesket. Dette innebærer at pasientens fysiske, psykiske, intellektuelle, åndelige og kulturelle behov ivaretas, samtidig som vi erkjenner at helheten ikke kan begrenses eller defineres ut fra disse dimensjonene alene. Et helhetlig menneskesyn, respekt for liv og enkeltmenneskets egenverd og rett til medbestemmelse setter pasientens behov i fokus og er grunnleggende verdier for videreutdanningens virksomhet. Verdigrunnlaget er forankret i sykepleiefaglige og yrkesetiske verdier som solidaritet, trygghet, likhet, tilgjengelighet og kvalitet.

Det er viktig at det enkelte menneskets integritet, autonomi, verdighet og sikkerhet vernes om, og at pasienten blir sett på som en ressurs i egen behandling. Den raske utviklingen innen medisin og teknologi kan være vanskelig å kombinere med et helhetlig syn på mennesket. Barnesykepleiefaget ligger i skjæringspunktet mellom omsorg og teknologi. Kravet til omsorg øker i takt med den medisinske og teknologiske utviklingen. Jo mer avansert utstyr, jo større krav til medisinsk og teknisk kunnskap, årvåkenhet, omsorg og nærhet. Høyt teknologi og omsorg må gå hånd i hånd når barnesykepleieren står overfor et akutt og/eller kritisk sykt menneske.

Etiske spørsmål er mange og sentrale i en hverdag i spenningsfeltet mellom omsorg og teknologi, mellom det behandlingsmessig mulige og det etisk gode valg. Krav til effektivitet kan føles uforenelig med krav til kvalitet, og nye muligheter og forventninger møtes ikke nødvendigvis med økte ressurser.

I dette ligger høgskolens største utfordring, å kunne ivareta behovet for kompetanse i lik grad på begge områdene. Dette forholdet gjenspeiles i studiets organisering, innhold og mål.

For at barnesykepleiere etter utdanningen kan møte denne type utfordringer på en profesjonell måte, skal høgskolen legge til rette for refleksjon over faglige og etiske spørsmål i studietiden.

2 Mål

2.1 Mål for studiet

Hensikten med videreutdanning i barnesykepleie er å utdanne velkvalifiserte yrkesutøvere som kan utøve barnesykepleie til aktuelle pasientmålgrupper. Yrkesutøvelsen skal være i samsvar med helselovgivningens krav til yrkesutøvelse og barnesykepleiefagets kunnskaper og verdier.

Studenten skal etter endt utdanning:

- Utøve barnesykepleie med respekt for pasientens og pårørendes integritet, ressurser og opplevelser ved å være akutt og/eller kritisk syk og gjennomgå medisinsk behandling
- Ivareta barnets spesielle behov, forebygge komplikasjoner og utviklingsskader og fremme modning, vekst og utviklingsmuligheter ved sykdom og sykehusopphold
- Bedømme akutte situasjoner selvstendig og iverksette tiltak som bidrar til å opprettholde/gjenopprette livsviktige funksjoner
- Mestre samhandling med pasienten og utføre barnesykepleie med godt håndlag
- Hjelp barn, ungdommer og omsorgspersoner til å mestre opplevelser og reaksjoner som følge av sykdom, lidelse og død
- Ivareta familieperspektivet og benytte foreldrenes kompetanse i barnesykepleien
- Anvende kunnskap om patofysiologiske prosesser og medisinske tilstander i overvåkning og gjennomføring av forordnet medisinsk behandling
- Støtte og yte omsorg til pårørende og fremme pasientens og pårørendes medbestemmelse
- Mestre samhandling med akutt og/eller kritisk syke barn, ungdommer og deres pårørende, og hjelpe dem til å bearbeide opplevelser og reaksjoner på sykdom og død
- Gi situasjonstilpasset undervisning, veiledning og informasjon til pasienter, pårørende, studenter og andre medarbeidere
- Anvende relevante kunnskaper i møte med pasienter fra ulike kulturer
- Mestre bruk og kontroll av medisinsk-teknisk utstyr og ha et reflektert forhold til denne teknologiens muligheter og begrensninger
- Reflektere kritisk i valgsituasjoner og handle etisk og juridisk forsvarlig
- Bruke andre faggruppers kompetanse, og ha evne til å samarbeide på tvers av faggrupper og nivåer
- Dokumentere, evaluere og kvalitetssikre eget arbeid, benytte relevant forskning og bidra til fagutvikling
- Videreutvikle den faglige og personlige kompetansen som barnesykepleier

2.2 Handlingskompetanse

Målet med videreutdanningen er at studenten utvikler den nødvendige handlingskompetanse for å kunne fungere selvstendig som barnesykepleier. Med dette menes å kunne ivareta og utøve oppgaver overfor pasienter og pårørende som er sentrale i yrkesfunksjonen.

Barnesykepleierens handlingskompetanse er et uttrykk for helheten av holdninger, handlinger, ferdigheter og kunnskaper som kjennetegner den nyutdannede barnesykepleier.

Denne kompetansen omfatter de totale og relevante forutsetninger for å praktisere faglig forsvarlig barnesykepleie, og kan beskrives ved følgende fem delelementer :

- ***Teoretisk-analytisk kompetanse***

omhandler evne, vilje og mot til å observere, analysere, kritisk reflektere over, vurdere og systematisere egne handlinger ut fra faglig innsikt og kunnskap.

- ***Praktisk kompetanse***

dreier seg om evne, vilje og mot til å utvikle praktisk dyktighet og fleksibilitet, utøve helhetlig barnesykepleie, ta ledelse og utføre handlinger til rett tid og sted. Her inngår hensiktsmessig planlegging, systematisk tenkning og problemløsning

- ***Læringskompetanse***

omhandler evne, vilje og mot til å være nysgjerrig og lærevillig, være kreativ og delta i utvikling og endring ved å tilegne seg nye kunnskaper og ferdigheter samt bruke denne innsikten i relevante sammenhenger. Det dreier seg om evne og vilje til å ”lære å lære”.

- ***Sosial kompetanse***

kjennetegnes av evne, vilje og mot til å etablere, gjennomføre og være utholdende i mellommenneskelige relasjoner, vise hjertelag, medfølelse, innsikt og fantasi, og utøve tverrfaglig samarbeid. Gode kommunikasjonssevner, situasjonsforståelse, selvinnsikt og empatisk holdning er viktige elementer her.

- ***Yrkesetisk kompetanse***

omhandler evne, vilje og mot til å være moralsk ansvarlig, til å utøve etisk forsvarlig barnesykepleie orientert mot målgruppen, til å være oppdatert innenfor juridiske, organisatoriske og økonomiske rammer, og ivareta det politiske ansvaret for at pasienten mottar faglig forsvarlig barnesykepleie.

2.3 Kompetanseområder

Endringer i helsetjenesten de siste årene har ført til at den somatiske spesialisthelsetjenesten i hovedsak behandler pasienter med akutte og/eller kritiske sykdommer. På barneavdelingene er ca 80 % av innleggelsene øyeblikkelig hjelp. Som en følge av redusert gjennomsnittlig liggetid og flere polikliniske utredninger er barn og ungdom som i dag innlegges i sykehus mer alvorlig syke enn tidligere. Den medisinske utviklingen har i tillegg ført til at stadig mer kompliserte tilstander behandles. Dette stiller store krav til barnesykepleierens kompetanse.

Kunnskap om barns fysiske, psykiske og sosiale utvikling er basiskunnskap i barnesykepleie. Dette danner grunnlaget for å forstå, opprette tillitsforhold til, kommunisere og samhandle med barn og ungdom på deres premisser. Dette er nødvendig for å hjelpe barn og unge til å bearbeide og mestre opplevelser og erfaringer som følge av sykdom og sykehusinnleggelse og for å utøve sykepleie tilpasset barnets spesielle behov. Fokus på vekst og utvikling bidrar til å forebygge utviklingsskader og fremme normalutvikling og er et særtrekk ved sykepleien til barn.

Barnesykepleieren skal tilrettelegge for at barnet får dekket sitt behov for stimulering ved blant annet lek og samvær med venner. Barnesykepleieren skal systematisk forberede, undervise og veilede barn på alle alderstrinn og tilpasse innhold og framgangsmåter til barnets og foreldrenes læringsforutsetninger.

Sykdom og sykehusinnleggelse kan medføre stress som overskrider barnets mestringsevne. Kunnskap om hvordan barn i ulike alder oppfatter sykdom er nødvendig for å forstå barnet og familiens situasjon og for å arbeide systematisk med å begrense omfanget av lidelse, smerter og traumatiske opplevelser. Ved å opprettholde kjente rutiner og legge til rette for at foreldrene kan være tilstede hos barnet, skapes et trygt miljø under sykehusoppholdet. Lek, glede og humor gir mestringsopplevelser og bidrar til å ivareta det friske i barnet.

Barn uttrykker generelle og diffuse symptomer ved sykdom og i kritiske situasjoner. De har få erfaringer å knytte opplevelsene sine til og begrenset evne til å uttrykke seg språklig. Derfor kreves spesielle kunnskaper og praksiserfaringer for å kunne observere, vurdere og dokumentere barnets tilstand, endringer i tilstanden og komplekse fenomener som f.eks. smerte, stress og kvalme.

Umodne hjerne- og organfunksjoner gjør for tidlig fødte barn spesielt sårbare for fysiske komplikasjoner og uheldig innvirkning på den psykososiale utviklingen. Begrenset evne til å uttrykke spesifikke symptomer, særegne behov og reaksjoner på stress, sykdom og behandling krever at barnesykepleieren har kunnskap om for tidlig fødte barns fysiologiske og patofysiologiske prosesser og tilpasse stimuli til barnets signaler. Hun/han skal ha innsikt og handlingskompetanse i å tolke uttrykk for udekkede behov, nedsatt velvære, sykdom og svikt i vitale funksjoner.

Ved umodenhet og akutt og/eller kritisk sykdom hos barn er tilstandene ofte komplekse og kan svinge raskt. Dette krever høy faglig kompetanse i akutsituasjoner og evne til å foreta individuelle og helhetlige vurderinger. Barnesykepleieren må iverksette tiltak i prioritert rekkefølge, være i forkant av eventuelle komplikasjoner, revurdere situasjonen raskt og kontinuerlig tilpasse sykepleien til barnets og omsorgspersonenes behov. Sykepleiens behandlende, lindrende, forebyggende, helsefremmende og rehabiliterende aspekt inngår i enhver vurdering og aktivitet. Barnesykepleieren skal utvikle klinisk blikk og et godt og sikkert håndlag i sykepleien til barn.

Barn med kronisk sykdom og funksjonshemming har ofte sammensatte og alvorlige sykdomstilstander som krever høy medisinsk og sykepleiefaglig kompetanse. Undersøkelser, behandling og hyppige og/eller langvarige sykehusopphold kan gi gjentatte traumatiske opplevelser og representere en trussel mot barnets psykososiale utvikling. Den sterke avhengigheten av foreldre og helsepersonell gjør det ekstra utfordrende å fremme normalutvikling hos barnet.

Det stilles i tillegg høye krav til samarbeid med barn, omsorgspersoner og andre yrkesgrupper i sykehuset og i kommunehelsetjenesten. Det er viktig med kontakt også til skolesystemet hvor samarbeidet med helsesøstre vil være sentralt. Barnesykepleieren veileder annet helsepersonell som arbeider med barn og unge, både i sykehus og i primærhelsetjenesten.

Både barn og familie går gjennom tap og sorgreaksjoner når barnet får en kronisk sykdom. Barnesykepleieren skal ha god innsikt i barnets og foreldrenes opplevelse av og reaksjoner på

hvordan det er å leve med kronisk sykdom og funksjonshemming. De skal ha dybdekunnskap og handlingskompetanse i forhold til å hjelpe barn og familie til å mestre situasjonen.

Omsorgspersonene skal inkluderes og betraktes som likeverdige samarbeidspartnere i sykepleien til barn. De er ressurspersoner i fortolkningen av barnets atferdsuttrykk og deltar aktivt i pleien hvis barnets tilstand tillater det, og de selv ønsker og har ressurser til det. Ved for tidlig fødsel skal foreldrene lære barnet å kjenne mens det er på sykehuset og etter hvert selv overta omsorgsansvaret. Samarbeidet mellom sykepleier og omsorgspersoner krever spesielle kunnskaper og en bevisst holdning til egen yrkesutøvelse. Barnesykepleieren skal ivareta familien som helhet ved også å fokusere på foreldre og søsken sine opplevelser og behov for familiens totale funksjon.

Barnets begrensede evne og rett til selvbestemmelse stiller høye krav til moralsk standard og refleksjon i barnesykepleien. Nye behandlingsmuligheter, kulturelle utfordringer og familiers ulike mestringsstrategier skaper etiske dilemmaer. Barnesykepleieren skal ha god etisk vurderingsevne og handlingskompetanse i forhold til å møte og løse disse utfordringene.

Barnesykepleieren har ansvar for å skape et barnesikkert miljø i en teknologisk hverdag.

2.4 Pasientmålgruppe

Videreutdanningen skal kvalifisere til faglig forsvarlig sykepleie til barn i aldersgruppen 0 – 15 (18) år på alle utviklingstrinn som:

- fødes for tidlig
- fødes med sykdom eller utviklingsanomalier
- er rammet av akutt og/eller kritisk sykdom
- utredes for, eller har fått en forverring av langvarig eller kronisk sykdom
- har en funksjonshemming
- lever under forhold som gir psykiske, fysiske eller sosiale utviklingsforstyrrelser eller skader
- utsettes for ulykker

Pårørende er også en målgruppe for barnesykepleieren.

2.5 Overordnede mål med veiledede praksisstudier

Studenten skal i praksisstudiene videreutvikle sitt kliniske erfaringsgrunnlag og sin evne til å observere, vurdere og iverksette relevante handlinger gjennom kommunikasjon og samhandling med pasienten og de pårørende.

Veiledede praksisstudier innebærer at lærerne ved høgskolen skal legge til rette for gode læresituasjoner, og at kontaktsykepleierne har ansvar for å veilede i forhold til praksisfeltets spesialiteter og egenart. Hensikten med veiledede praksisstudier er at studenten oppnår optimal handlingskompetanse for å kunne møte pasientens og samfunnets behov for barnesykepleie.

De overordnede og generelle målene for veiledede praksisstudier kan konkretiseres som følger:

- **Studenten skal få øvelse i å anvende kunnskaper**

I dette ligger at studenten skal få øvelse i å knytte den teoretiske kunnskapen til praksissituasjoner. Studenten skal se etter sammenhenger mellom teoretisk lærestoff og den praktiske virkeligheten, og få øvelse i å handle med utgangspunkt i teoretiske og verdimeslige begrunnelser.

Det er i den sammenheng viktig at noen etterspør den teoretiske kunnskapen, fordi det kan være vanskelig for studenten selv å se relevansen av teori i forhold til den kliniske situasjonen. Studentens kontaktsykepleier vil være sentral i så måte.

- **Studentene skal tilegne seg kliniske kunnskaper**

Dette målet bygger på erkjennelsen av at mye viktig sykepleiekunnskap ikke er nedskrevet, men eksisterer som erfaringsbasert og personlig kunnskap hos den enkelte barnesykepleier og i praksisstedets arbeidsfellesskap.

Studenten må lære spesialsykepleie av de erfarne barnesykepleierne. Kontaktsykepleier må hjelpe studenten til å "se" det som de ser i praksissituasjoner. Veiledningen må bl.a. omfatte det å fortelle studenten hva en som barnesykepleier ser etter i de ulike kliniske situasjonene en står ovenfor.

Studenten må videre selv trene seg i å observere for på det viset å legge grunnlaget for utvikling av et "klinisk blikk". Kontaktsykepleier må tydeliggjøre sin egen erfaringskunnskap for studenten ved å begrunne utførelse, prioriteringer og valg i de kliniske situasjoner hvor han eller hun går sammen med studenten.

- **Studentene skal utvikle ferdigheter**

Studentene lærer utførelse av sykepleiehandlinger av den erfarne barnesykepleieren gjennom at denne viser og veileder på studentens utførelse. Dette er med på å ivareta sykepleiefagets håndverkstradisjon, hvor "mesteren" demonstrerer og veileder "novisen" i den korrekte utførelsen av ulike ferdigheter knyttet til barnesykepleie.

Studenten skal oppøve utførelsen av grunnleggende ferdigheter i barnesykepleie. Dette er ferdigheter både av praktisk, mellommenneskelig og intellektuell karakter. Ferdigheter i for eksempel kommunikasjon, samhandling og samarbeid må læres i sammenheng med utøvelse av barnesykepleie. Studentene trenger erfaring og øvelse. Utøvelse av praktiske ferdigheter og ferdigheter i problemløsning krever også reelle situasjoner.

- **Studentene skal oppleve barnesykepleiens karakter og utfordringer**

Studenten skal få oppleve hva det innebærer å være barnesykepleier. Til det trengs tid og nærhet til utøvelsen av faget. Kontakt med gode rollemodeller og erfaring med samarbeid med pasient, pårørende og behandlingsteam er viktige forutsetninger for å utvikle sin identitet som barnesykepleier.

Studenten skal erfare hva som kreves for å være barnesykepleier både personlig og kunnskapsmessig. Praksisstudier er essensielle for å opprettholde studentenes motivasjon i utdanningen.

- **Studentene skal oppøve ansvarlighet**

Ansvarlighet kan bare oppøves i virkelige situasjoner. Studenten får gradvis større ansvar i løpet av videreutdanningen. Fra ansvar for pasienter med ”enkle behov”, utvides dette til å omfatte pasienter med mer komplekse og uoversiktlige behov.

Studentens etiske bevissthet, bevissthet om ansvar for hva som gjøres og sies, for væremåte og for handlinger skal utvikles gjennom praksisstudiene.

Forståelsen av at barnesykepleierens handlinger har konsekvenser for andre menneskers ve og vel - for deres helse og velvære - skal utvikles.

Utøvelse av barnesykepleie er et stort faglig og etisk ansvar som studentene må erfare og oppøves i. Til å oppdage og lære dette trengs hjelp bl.a. i form av veiledning fra lærer og kontaktsykepleier.

Med utgangspunkt i disse generelle målene er det utarbeidet mål for studiet som helhet, og konkretiserte mål for den enkelte praksisperiode.

3 Målgruppe og opptakskrav

3.1 Målgruppe

Offentlig godkjent sykepleier.

3.2 Opptakskrav

Krav til opptak er offentlig godkjenning som sykepleier og minst to års relevant yrkespraksis etter godkjenning.

Søkere med lik poengsum rangeres likt i henhold til gjeldende opptakskriterier ved Høgskolen i Sør – Trøndelag, avdeling for sykepleie. Da studiet tilbys på oppdrag til eksterne oppdragsgivere, vil studieplass tilbys til kvalifiserte søkere i samarbeid med oppdragsgiver.

4 Studiekvalitet

4.1 Utdanningsplan

Ved starten av studiet gjøres det avtale mellom HiST og studenten om utdanningsplan for å sikre gjensidig og forpliktende samarbeid. Utdanningsplanen inneholder institusjonens ansvar og forpliktelser overfor studenter, og studentens ansvar og forpliktelser overfor institusjonen og medstudenter.

4.2 Evaluering av studiet

Evaluering av studiet er et viktig bidrag for å sikre studiekvalitet og utvikling av studiet. Studentene vil i løpet av studiet bli bedt om å avgi en eller flere skriftlige evalueringer.

4.3 Internasjonalisering

Høgskolen i Sør- Trøndelag har samarbeidsavtaler om studentutveksling innen Norden og Europa. På sikt vil videreutdanningen i barnesykepleie også benytte disse mulighetene.

5 Faglig innhold og organisering av studiet

Videreutdanning i barnesykepleie er et heltids studium og har et omfang på 90 studiepoeng. Studiets varighet er minimum 60 uker fordelt på 3 semester. Praksisstudiene skal, ifølge rammeplanen, utgjøre minimum 50 % og maksimum 60 % av studietiden. Når studiets varighet er mer enn 60 uker, utgjør praksisstudiene mer enn 50 %.

90 % av praksistiden skal være i pasientsituasjoner. I tillegg kan høyskolen tilrettelegge for ferdighetstrening, hospiteringspraksis, ekskursjoner og lignende.

Teoristudiene er organisert i blokker av ulik varighet. Mellom teoriblokkene avvikles veiledede praksisstudier ved aktuelle sykehusavdelinger

Praksisperiodene er i hovedsak veiledede praksisstudier av 8-10 ukers varighet. Denne typen praksisstudier skal gjennomføres i:

- Nyfødt-intensivavdeling / barneintensiv avdeling
- Barnekirurgisk avdeling
- Medisinsk avdeling
- Infeksjonsmedisinsk avdeling/mottak

Alle studenter skal ha minimum en praksisperiode i nyfødt intensivavdeling.

5.1 Oversikt over faglig innhold i studiet

Studiet er inndelt i 3 hovedemner og bygger på teoretisk og praktisk bidrag fra ulike fag og kunnskapstradisjoner. Videreutdanning i anestesi-, barne-, intensiv- og operasjonssykepleie har hovedemne 1 felles. Anestesi-, barne- og intensivsykepleie har i tillegg temaer felles i hovedemne 2.

5.1.1 Hovedemne 1 – Sykepleiefaglig fordypning og samfunnsvitenskapelige tema

Studenten skal videreutvikle sin forståelse for sykepleiens teori- og verdigrunnlag og hvordan det danner basis for utviklingen av barnesykepleien. Det skal legges vekt på å forstå hvordan barnesykepleieren handler i spenningsfeltet mellom medisinsk rasjonalitet og omsorgsrasjonalitet.

Studenten skal øke sin kunnskap og forståelse for opplevelser, reaksjoner og mestringsstrategier hos pasienter, pårørende og personalet ved akutt/kritisk sykdom og ved undersøkelse, behandling og død. Det skal legges vekt på å forstå fenomenene i et flerkulturelt perspektiv. Studenten skal videreutvikle sin selvforståelse og forbedre evnen til å mestre samhandling med mennesker som er alvorlig syke og døende.

Studenten skal tilegne seg kunnskaper om forskning og fagutvikling i barnesykepleie. Ulike metoder for kunnskapstilegnelse og systematisk fagutvikling skal vektlegges. Videre skal studenten lære seg å finne frem til forskning som er relevant for fremtidig yrkesutøvelse, og kritisk vurdere og anvende denne i praksis.

Pasientmålgruppens sårbarhet og sammensatte behov for medisinske og sykepleiefaglige tjenester krever høy etisk standard og omsorgsfull, systematisk og velbegrunnet praksis.

Studenten må videreutvikle evnen til faglig og etisk argumentasjon for å sikre pasienters og pårørendes interesser i et høyteknologisk miljø og i et tverrfaglig samarbeid mellom mange yrkesgrupper.

Etiske dilemmaer knyttet til alvorlig sykdom og død skal spesielt vektlegges.

Studenten skal utvikle et bevisst forhold til hvordan organisatoriske, økonomiske og juridiske rammer påvirker sykepleie- og spesialisthelsetjenesten, og kunne se dette i sammenheng med ansvaret for å utøve barnesykepleie, lede eget fag og arbeide i team. Videre skal studenten tilegne seg kunnskaper om barneavdelingens arbeidsmiljø og hvordan arbeidsbelastninger kan forebygges og reduseres.

Tema 1: Opplevelser og reaksjoner på akutt og/eller kritisk sykdom

Sentrale emner:

- Psykiske, sosiale og eksistensielle aspekter av å være akutt og/kritisk syk
- Pasient og pårørendes opplevelser og reaksjoner på sykdom og sykehusinnleggelse
- Stress, krise, mestring og mestringsstrategier
- Sorgreaksjoner og sorgarbeid, omsorg ved livets slutt
- Flerkulturell forståelse av sykdom og død
- Bevisstgjøring av egne følelser og holdninger, utbrenthet
- Kommunikasjon og samhandling med pasienter og pårørende
- Tverrfaglig kommunikasjon, teamarbeid, konfliktforebygging og håndtering

Studiepoeng: 5

Tema 2: Kompetanse og fagutvikling

Sentrale emner:

- Vitenskapsteori; ulike vitenskapssyn og konsekvenser for forskning
- Sykepleieteori og erfaringskunnskap knyttet til akutt og/eller kritisk syke pasienter
- Forsknings metoder og forskningsetikk
- Kompetanseutvikling og fagutvikling
- Anvendelse av forskningsresultater i klinisk praksis
- Pedagogikk, studieteknikk, læring, PBL som arbeidsmetode, skriveprosess
- Informasjonsteknologi
- Gruppeprosesser

Studiepoeng: 5

Tema 3: Etikk og juridiske rammer

Sentrale emner:

- Grunnleggende etiske teorier
- Etisk refleksjon og valg
- Menneskesyn og verdisyn
- Etikk og den medisinske- teknologiske utvikling
- Aspekter ved forholdet teknologi og omsorg
- Etiske dilemma relatert til pasientmålgruppe
- Politiske prioriteringer og økonomiske og juridiske rammer for sykehustjenesten og helsepersonell,- lover og forskrifter, melderutiner, arbeidsmiljøloven og informasjonsteknologi

- Pasientrettigheter og pasientsikkerhet
- Kvalitetssikring og intern kontroll

Studiepoeng: 5

5.1.2 Hovedemne 2 – Medisinske og naturvitenskapelige tema

Studenten skal utdype sine kunnskaper om hvordan organer og organsystemer fungerer i forhold til hverandre og hvordan patofysiologiske prosesser og medisinske sykdomstilstander starter og utvikles. Aldersdimensjonen skal vektlegges. Kunnskapene skal danne grunnlag for å observere, vurdere og forstå symptomer og funn hos aktuelle pasientgrupper.

Studenten skal videre tilegne seg utdypende kunnskaper om virkning og bivirkning av medikamenter. Studenten skal forstå farmakodynamiske og farmakokinetiske prinsipper. Emnet skal bidra til at studenten kan håndtere og administrere medikamenter og ta ansvar for pasientens sikkerhet basert på farmakologiske kunnskaper.

Studenten skal ytterligere utdype sine kunnskaper i patofysiologi og intensivbehandling ved svikt i vitale funksjoner relatert til ulike medisinske og kirurgiske tilstander. Videre skal studenten tilegne seg kunnskaper i pediatri og nyfødtdisin og relevante emner innenfor anesthesiologi og kirurgi. Kunnskapene skal legge grunnlag for å delta i, gjennomføre og overvåke avansert medisinsk behandling.

En stor del av innholdet i hovedemne 2 slik det står i nasjonal rammeplanen, er i høgskolens fagplan integrert i de forskjellige tema under hovedemne 3. Det resterende innhold er organisert i følgende tema:

Tema 4: Kunnskapsbase i fysiologi, patofysiologi og generell farmakologi

Sentrale emner:

- Sirkulasjonsregulering
- Ventilasjons- og respirasjonsregulering
- Væske-/elektrolyttbalanse, -regulering
- Syre/basebalanse, -regulering
- Nevrofysiologi, - nervesystemer, - impulsfysiologi
- Blod og blodets bestanddeler, hemostase / hemolyse
- Endokrin, nevrologisk og immunologisk respons på traume
- Fysiologi ved stress, kvalme og smerte
- Gastro-intestinalsystemet
- Ernæringsfysiologi
- Immunologi
- Nyrefysiologi
- Klinisk kjemi
- Farmakokinetikk og – dynamikk
- Medikamenthåndtering, medikamentregning
- Interaksjon og bivirkninger
- Aktuelle lover og regler for medikamenthåndtering i sykehus
- Basal HLR

Studiepoeng: 11

5.1.3 Hovedemne 3 - Barnesykepleie – fag og yrkesutøvelse

Kunnskaper om barn og spesiell oppmerksomhet på barnets utvikling og familiens samlede behov skal integreres og anvendes i barnesykepleierens yrkesutøvelse. Dette er en nødvendig forutsetning for å ivareta sykepleiens helsefremmende, forebyggende, behandlende, lindrende og habiliterende / rehabiliterende funksjoner til pasientmålgruppen.

Emnet skal gi studenten fordypning i barns fysiske, psykiske og sosiale utvikling. Kunnskapen gir grunnlag for å forstå, opprette tillitsforhold til, kommunisere og samhandle med barn / ungdom på deres premisser.

Studenten skal videre integrere kunnskap om alders- og utviklingsmessige særtrekk ved grunnleggende behov i yrkesutøvelsen. I tillegg skal hun/han videreutvikle evnen til å ivareta utviklingspotensiale, fremme normalutvikling og forebygge utviklingsskader.

Teoretiske og praktiske studier innen barnesykepleiens fagområde danner basis for å møte barn og familier sine behov for sykepleietjenester ved sykdom og funksjonssvikt. Emnet skal gi studenten bredde- og dybdekunnskap om barns utvikling og behov, og om metoder som hjelper barn og omsorgspersoner til å mestre sykehusinnleggelse, sykdom og eventuell død.

Studenten skal tilegne seg oversikt- og dybdekunnskap i pediatri, nyfødttmedisin, barnekirurgi og medikamentell behandling av barn og ungdom. Studenten skal tilegne seg utdypende kunnskaper i patofysiologi, svikt i vitale funksjoner og intensivbehandling ved ulike medisinske og kirurgiske tilstander, foruten relevante emner i anesthesiologi. Kunnskapene skal danne grunnlag for å observere og tolke sykdomstegn hos barn og ungdom, iverksette sykepleietiltak og delta i, gjennomføre og overvåke avansert medisinsk behandling.

Emnet skal gi fordypning i hvordan stress, smerte og lidelse forebygges og begrenses. Studenten må sette seg inn i funksjon, kontroll og vedlikehold av medisinsk teknisk utstyr og lære seg å bruke utstyret på en sikkerhetsmessig og forsvarlig måte.

Tema 5: Barnesykepleierens funksjons- og ansvarsområde/ medisinsk teknikk

Sentrale emner:

- Barnesykepleiefaget; historie og utvikling
- Funksjonsbeskrivelsen for barnesykepleiere
- NSF`s landsgruppe av barnesykepleiere
- Utvikling av identitet som barnesykepleier
- Forskrift om barn på sykehus
- Barneavdelingens miljø /spesialavdelingens arena
- Ledelse, organisering og utforminger av spesialavdelinger
- Arbeidsmiljø
- Dokumentasjon
- Medisinsk teknikk
- Aktuelt medisinsk utstyr, funksjon, vedlikehold og kontroll

Studiepoeng: 8

Tema 6: Barns vekst og utvikling

Sentrale emner:

- Vekst, fysisk og motorisk utvikling: normalutvikling og ikke-normalutvikling
- Anatomiske og fysiologiske særtrekk i barnealderen
- Kognitiv og psykososial utvikling
- Sætrekk ved grunnleggende behov på ulike alderstrinn
- Samspill og kommunikasjon med syke barn og unge
- Språkutvikling og lek
- Lekens betydning for barnet, terapeutisk bruk av lek
- Forberedelse av barn og foreldre til undersøkelser, prosedyrer og behandling
- Tverrfaglig samarbeid i og utenfor institusjon
- Barn – familie - samfunn
- Stress, mestring og bearbeiding av traumatiske opplevelser hos barn og ungdom
- Foreldre og sosialt nettverk som samarbeidspartnere og ressurspersoner

Studiepoeng: 12

Tema 7: Neonatologi/ mikrobiologi

Sentrale emner:

- Fosterets vekst og utvikling
- Sirkulasjonsfysiologi
- Den neonatale periode
- Prematuritet
- Risikofødsler og fødselsskader
- Komplikasjoner som følge av umodenhet, sykdom og/eller intensivbehandling
- Aktuelle medikamenter i nyfødtp perioden
- Stress og smerte
- Nevrofysiologi
- Immunologi
- Mikrobiologi/ smittevern

Studiepoeng: 15

Tema 8: Pediatri / mikrobiologi/ fysiske, psykiske og sosiale utviklingsforstyrrelser

Sentrale emner

- Infeksjonssykdommer
- Temperaturregulering og feber
- Bakterie- og virusinfeksjoner:
- Mikrobiologi/ smittevern
- Allergiske sykdommer
- Cystisk fibrose
- Medfødte hjertelidelser
- Nefrologi
- Gastroenterologi
- Revmatiske sykdommer

- Endokrinologi
- Blodsykdommer
- Kreftformer og –behandling hos barn og unge
- Nevrologiske sykdommer
- Oppfølging av barnet og familien ved kronisk sykdom.
- Når barn dør
- Fysiske, psykiske og sosiale utviklingsforstyrrelser
- Ernæring

Studiepoeng: 20

Tema 9 Barnet som intensivpasient/Barnekirurgi:

Barnet som intensivpasient:

Sentrale emner:

- Respirasjonssvikt
- Sirkulasjonssvikt
- Aktuelle medikamenter i intensivmedisin
- Seding av intensivbarn, smertebehandling
- Komplikasjoner til alvorlig sykdom og/eller intensivbehandling

Barnekirurgi:

Sentrale emner:

- Anestesi til barn
- Neonatalkirurgi
- Tilstander som krever kirurgisk behandling
- Urologi
- Barneortopedi
- Nevrokirurgi
- Pre- og postoperativ sykepleie
- Komplikasjoner ved kirurgiske inngrep

Studiepoeng: 9

5.2 Oversikt over hovedemner, tema og studiepoengfordeling

Hovedemner	Tema	Studiepoeng
Hovedemne 1	1 Opplevelser på å være akutt og/eller kritisk syk	5
	2 Kompetanse og fagutvikling	5
	3 Etikk og juridiske rammer	5
Hovedemne 2	4 Kunnskapsbase i fysiologi, patofysiologi og generell farmakologi	11
Hovedemne 3	5 Barnesykepleierens funksjon og ansvarsområde/ medisinsk teknikk	8
	6 Barns vekst og utvikling	12
	7 Neonatologi/ mikrobiologi	15
	8 Pediatri/mikrobiologi/ fysiske, psykiske og sosiale utviklingsforstyrrelser	20
	9 Barnet som intensivpasient/ Barnekirurgi	9
	Sum	90

6 Studieform og læringsaktivitet

Høgskolen skal:

- Legge til rette for at studentene kan tilegne seg kunnskaper, ferdigheter og utvikle holdninger som sikrer en handlingskompetanse i samsvar med pasientenes og samfunnets krav til barnesykepleie.
- Stimulere studentene til ansvarsfull og reflektert yrkesutøvelse.
- Legge til rette for at studentene kan ta ansvar for egen læring.
- Drive forsknings- og utviklingsarbeid knyttet til fag, undervisning og yrkesutøvelse i barnesykepleie.
- Være nasjonalt og internasjonalt faglig oppdatert og fremtidsrettet innenfor fagområdet.
- Ha et formalisert samarbeid med praksisfeltet å samarbeide med tilgrensende utdanninger og fagområder.
- Fremme studentenes evne til samarbeid med andre yrkesgrupper.

Studiet skal motivere og legge til rette for en læringsprosess der voksenpedagogiske prinsipper legges til grunn. Dette innebærer at studenten, med utgangspunkt i tidligere erfaringer, tar ansvar for egen læring innenfor de rammer og retningslinjer som fagplanen gir.

Voksenpedagogiske prinsipper vektlegger motivasjon, egenaktivitet, lærevilje og selvstendighet. Dette innebærer f. eks. at studenten aktivt søker de læresituasjoner som gir mulighet for læring av barnesykepleiefaglig kunnskap, arbeider for å øke sin selvstendighet og gjør aktivt bruk av tilegnede kunnskaper, ferdigheter og holdninger i utøvelse av barnesykepleie. Videre at studenten lærer å kjenne sine styrker og begrensninger, samt finner nye veier til faglig og personlig vekst og utvikling.

6.1 Problembaserte læringsformer

Valg av pedagogisk metode er avgjørende for at studenten kan tilegne seg kunnskaper, ferdigheter og utvikle holdninger som sikrer handlingskompetanse i barnesykepleie. Problembasert læring (PBL) er en pedagogisk metode og arbeidsform som både legger til rette for individuell læring og læring i samarbeid med andre.

En god integrering av teori og praksis blir vesentlig for å nå utdanningens mål. Problembasert læring (PBL) er en arbeidsform som kan gi en god kobling mellom teoretisk kunnskap og praktisk yrkeskunnskap.

Når PBL anvendes som metode, vil studentene deles inn i faste basisgrupper. Basisgruppene skal utarbeide en gruppekontrakt hvor gruppemedlemmene sammen skisserer en strategi for samarbeidet i gruppen. I den siste fasen av et PBL arbeid inngår det en vurdering av gruppens arbeids og læringsprosess.

Andre arbeidsformer som stiller krav til egenaktivitet og selvstendig kritisk tenkning, faglig utvikling og evne til samarbeid vil også være aktuelle, for eksempel gruppearbeid, forelesninger, klassediskusjoner, temadager, rollespill, prosjektarbeid, veiledning og refleksjon i grupper.

I tillegg til PBL, vil også studentenes arbeid med utarbeidelse av læringsmapper være en vesentlig metode i studiet.

6.2 Læringsmappe

Med læringsmappe menes en systematisk samling av arbeider som til sammen gir et bilde av en students utvikling og læring innenfor deler eller hele utdanningen. Ved mappevurdering legges deler av disse arbeidene frem for vurdering i en vurderingsmappe. Hva som fremstilles for vurdering, bestemmes vanligvis av studenten selv og/eller lærer.

Utarbeidelse av læringsmappe i studiet er en metode som på en hensiktsmessig måte kombinerer læring og vurdering. Læringsprosess og resultater nedtegnes i form av arbeider / dokumenter gjennom hele studiet og sikrer en jevnere arbeidsfordeling i studiet. Arbeidet med læringsmappen hjelper studentene til å følge sin egen utvikling og læring. Kontinuerlige tilbakemeldinger fra lærer og / eller medstudenter sikrer en gjennomgående dialog rundt den enkelte students læreprosess.

Læringsmappen skal inneholde ulike skriftlige arbeider som studenten produserer i løpet av studiet. Mappen skal gjenspeile bredden i de ulike emnene som studenten arbeider med, og gi et bilde av studentens utvikling og læring.

Læringsmappe som arbeidsform vil innebære mye skriving. Det å skrive i seg selv er en viktig læringsstrategi som kan bedre evnen til å strukturere tankene. Skriving aktiviserer, gir bedre konsentrasjon, stimulerer muntlige aktiviteter, hjelper studenten i reformulering av språket og gir studentene tid til refleksjon og spørsmål til lærestoffet.

6.3 Praksisstudier

Kompetansen som studentene skal utvikle, kan ikke læres isolert fra praksis. Bare i reelle praksissituasjoner vil studentene møte utfordringer som er komplekse og uforutsigbare nok til å gi erfaringer som gir grunnlag for å utvikle handlingskompetanse i barnesykepleie. Læring i praksisstudiet vil bl.a. skje i "mester-svenn" relasjon og ved at det blir knyttet veiledning til utøvelsen av faget.

For å utvikle studentens egen handlingskompetanse bør det benyttes veiledningsmetoder der studenten blir stimulert til refleksjon for egen læring.

Roller som barnesykepleier krever at en allerede i utdanningen legger til rette for problemløsende tenking og handling. For å fremme dette ser høgskolen viktigheten av at studenten blir stimulert til å være faglig aktiv og til å ta ansvar for egen læring.

Hver student skal i hver praksisperiode ha en hovedansvarlig kontaktsykepleier. Studenten har krav på individuell, kvalifisert veiledning og vurdering i praksistiden. Veiledning og vurdering skjer i forhold til fagplanens og studentens egne mål.

Studenten skal i løpet av de to første ukene av hver praksisperiode utarbeide et forslag til egne mål for den aktuelle praksisperioden. Disse målene er basert på eget ståsted og de mål

som høghskolen har satt for perioden. Målsettingene er utgangspunkt for vurdering underveis i praksisperioden og i en sluttvurdering.

7 Vurderingsordninger

Vurderingsordningene er utarbeidet for å gi student og høghskole fortløpende informasjon om studentens faglige og personlige utvikling, studieforløp og – framgang, samt utdanningens kvalitet. Hensikten med vurderingsordningene er å sikre brukere, pårørende og offentlighet at studenten har tilegnet seg de kunnskaper og ferdigheter som fagplanen forutsetter.

Vurderingsordningene er utarbeidet med utgangspunkt i

- Gjeldende rammeplan og forskrift for videreutdanning i anesthesi-, operasjon-, intensiv-, barne- og kreftsykepleie fastsatt 17. november 1999.
- Gjeldende Lov om universiteter og høghskoler av 12. mai 1995 med endringer 13. desember 2002.
- Gjeldende Forskrift om eksamen ved Høghskolen i Sør-Trøndelag

7.1 Tilstedeværelse

Det kreves 80 % tilstedeværelse i studiet for at studenten skal kunne framstille seg til eksamen. Det vises til "Reglement og utfyllende bestemmelser for studiene ved Avdeling for sykepleie".

7.1.1 Studiedeltakelse i teoristudiet

All timeplanfestet aktivitet er obligatorisk.

7.1.2 Studiedeltakelse i praksisstudiet

For at praksisperioden skal kunne godkjennes, må studenten være tilstede i minimum 90 % av studietiden. Studenten har ansvar for å melde fravær i praksisperioden til praksisstedet og høghskolen så snart som mulig. Fravær betraktes som fravær uansett om fraværet skyldes sykdom, permisjon eller annet.

Fravær mellom 11 – 20 % i praksisperioden må taes igjen. Studenten utarbeider en plan over hvordan fravær skal taes igjen. Plan må være godkjent av praksisveileder/kontaktsykepleier og lærer. Heltidsvurdering kan først skje etter at alt fraværet er tatt igjen. Mer enn 20 % fravær fører til at hele praksisperioden må taes igjen.

7.2 Forprøver

I følge Forskrift om eksamen ved Høghskolen i Sør- Trøndelag, § 2 kan forprøver være: "obligatoriske arbeidskrav, eller andre krav (for eksempel frammøte) som skal være gjennomført og godkjent før studenten kan framstille seg til eksamen".

Forprøver vurderes til bestått/ikke bestått.

Studiet har følgende forprøver:

7.2.1 Praktisk og skriftlig individuell forprøve i basal hjerte – lunge – redning (HLR)

Det skal gjennomføres en praktisk øvelse og teoretisk test som skal dokumentere ferdigheter og kunnskaper som kreves for å gi studenten adgang til kliniske studier.

Tidspunkt: Forprøven avlegges i første semester, før oppstart av første praksisperiode.

Vurderingsuttrykk: Bestått/ ikke bestått

7.2.2 Individuell skriftlig forprøve i legemiddelregning

Prøven innebærer at studenten skal dokumentere individuelle kunnskaper og ferdigheter i legemiddelregning. Forprøven må være feilfri for å vurderes som bestått. Forprøven må bestås før studenten kan få adgang til de praktiske studiene.

Tidspunkt: Forprøven avlegges i første semester, før oppstart av første praksisperiode.

Vurderingsuttrykk: Bestått/ ikke bestått

7.2.3 Individuell skriftlig forprøve i kreftsykepleie til barn

Prøven innebærer at studenten skal dokumentere individuelle kunnskaper i kreftformer og behandling hos barn.

Tidspunkt: Prøven skal avlegges i løpet av andre semester

Vurderingsuttrykk: Bestått/ ikke bestått

7.2.4 Individuell skriftlig forprøve i kunnskapsbase i tema 4: fysiologi, patofysiologi, og generell farmakologi

Prøven innebærer at studenten skal dokumentere grunnleggende individuelle kunnskaper i fysiologi, patofysiologi og generell farmakologi.

Tidspunkt: Forprøven skal avlegges i løpet av andre semester.

Vurderingsuttrykk: Bestått/ikke bestått

7.3 Eksamen

I følge Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Sør- Trøndelag kan eksamen være: ”skriftlig eksamen, muntlig eksamen, prosessvurdering underveis i emnet, presentasjon av praktisk oppgave, demonstrasjon av individuell ferdighet, bedømmelse av innleverte mapper, projektrapport, presentasjon av prosjekt, rapport over laboratorie- eller praksisarbeid”.

Ved eksamen benyttes bokstavkarakterer fra A til F, der A er beste og E dårligste ståkarakter, mens F gis ved ikke bestått. Vurderingene kan også graderes med karakterene Bestått og Ikke bestått (jf eksamensforskriften § 10).

Studiet har følgende eksamener:

7.3.1 Individuell skriftlig hjemmeeksamen 4 dager

7,5 studiepoeng

Studenten skal utarbeide hjemmeeksamen innen hovedemne 1.

Forutsetninger for å framstille seg til eksamen: Krav til studiedeltakelse er oppfylt.

Forprøver er gjennomført og bestått.

Innhold: Eksamen består av to oppgaver. Den ene skal være en beskrivelse og refleksjon over kunnskap som er sentral innenfor tema 1 og 2. Den andre oppgaven skal være en drøfting av en etisk problemstilling fra praksisfeltet.

Tidspunkt: Hjemmeeksamen skal avlegges i løpet av første semester.

Vurderingsuttrykk: Bestått/ikke bestått

7.3.2 Mappevurdering

17,5 studiepoeng

Studenten skal legge frem et bestemt antall arbeider fra sin læringsmappe til vurdering i en vurderingsmappe. Vurderingsmappen presenteres, begrunnes og vurderes av studenten gjennom et skriftlig notat.

Forutsetninger for å framstille seg til eksamen: Krav til studiedeltakelse er oppfylt.

Studentens læringsmappe er godkjent. Gjennomførte praktiske studier er vurdert til bestått.

Innhold: Vurderingsmappen kan/skal inneholde arbeider fra hovedemne 2 og 3 samt erfaringer fra praksisstudier.

Tidspunkt: Mappen leveres i løpet av siste semester

Vurderingsuttrykk: Bokstavkarakterer

7.3.3 Fordypningsoppgave

20 studiepoeng

Studenten skal i løpet av studietiden utarbeide en fordypningsoppgave med muntlig etterprøving. Fordypningsoppgaven kan skrives individuelt eller i gruppe på maks. 3 studenter og skal ha et omfang på ca 10 000 ord. Valg av tema skal godkjennes, og det gis veiledning inntil 3 timer i forbindelse med oppgaven

Forutsetninger for å framstille seg til eksamen: Krav til studiedeltakelse er oppfylt.

Gjennomførte praktiske studier er vurdert til bestått.

Innhold: Problemstilling skal være forankret i barnesykepleie.

Tidspunkt: Fordypningsoppgave leveres i løpet av siste semester

Vurderingsuttrykk: Skriftlig besvarelse må være vurdert til E eller bedre for at studenten skal kunne framstille seg til individuell muntlig etterprøving. Endelig karakter settes etter muntlig etterprøving.

7.3.4 Praksisstudier

45 studiepoeng

Praksisstudiene skal utgjøre minimum 50% og maksimalt 60% av studietiden og er fordelt på minimum 3 praksisperioder. Det er utarbeidet egne retningslinjer for praksisstudiene.

Praksisperioder

Forutsetninger for å framstille seg til eksamen: Krav til studiedeltakelse er oppfylt.

Innhold: Målene for praksisstudier, studentenes egne læringsmål og kriterier for Bestått/ Ikke bestått danner grunnlaget for vurdering av praksisstudiene.

Tidspunkt: Praksisperiodene har mellom 8-10 ukers varighet og fordeles jevnt gjennom studiet med teoriblokker i mellom.

Vurderingsuttrykk: Bestått/Ikke bestått

8 Litteratur/kilder

Litteratur/kilder tilsvare ca. 4800 sider. Både nordisk og engelsk litteratur vil bli benyttet i studiet.